

ge i udarbejdelsen af kommunale modtagelsesplaner samt integrationskurser m.m. for frivillige, der engageres i arbejdet med modtagelse af kvoteflygtninge.

4.5.7. Etablering af særlige ankomstcentre

Arbejdsgruppen har overvejet, om kvoteflygtninge umiddelbart efter deres ankomst bør tilbydes et kort, intensivt introduktionsforløb på et særligt ankomstcenter. Baggrunden herfor har været, at kvoteflygtninge ikke som spontane flygtninge, der opholder sig i et asylcenter i en periode inden meddelelse af opholdstilladelse, har haft mulighed for gradvist at stifte bekendtskab med det danske sprog og samfund.

Arbejdsgruppen har imidlertid ikke anbefalet ankomstcentre som en generel løsning bl.a. under henvisning til, at der herved vil komme et ekstra forløb ind, før flygtningene kommer ud til den kommune, der vil være ansvarlig for den videre integrationsindsats, at evt. medfølgende børn vil skulle skifte skole, og at det er vanskeligt at lave egentlige erhvervsrettede tilbud under et sådant ophold. Fra kommunal side er det blevet fremført, at det er vigtigt, at flygtningene kommer i gang med det egentlige program i kommunen fra starten, hvor de typisk er højt motiverede. Det har endvidere været fremført, at det af hensyn til flygtninges psykiske tilstand er vigtigt, at flygtninge hurtigst muligt placeres det sted, hvor de skal forme deres umiddelbare fremtid.

Arbejdsgruppen har dog peget på, at anvendelse af særlige ankomstcentre kan være en løsning i forbindelse med kommunesamarbejde, eller hvis integrationsansvaret eventuelt fratages nogle kommuner.

Integrationsministeriet er enig i arbejdsgruppens vurdering. Integrationsministeriet finder således, at særlige ankomstcentre ikke bør anvendes som en generel løsning, men at kommunerne – evt. i samarbejde med andre kommuner – konkret kan vælge at anvende en form for ankomstcentre til lokal, indledende indslusning af modtagne kvoteflygtninge i kommunen. For så vidt angår spørgsmålet om fratagelse af integrationsansvaret henvises til afsnit 4.5.5.

5. Afholdelse af danskprøver i henhold til danskuddannelsesloven i udlandet

I dag er der ikke hjemmel i danskuddannelsesloven for integrationsministeren til at fastsætte regler om afholdelse af prøver i udlandet. Integrationsministeriet har i enkelte tilfælde givet tilladelse til, at en del af en prøve blev afholdt i udlandet. Der har været tale om personer, som midlertidigt har opholdt sig i udlandet på det tidspunkt, hvor den skriftlige del af Studieprøven eller Prøve i Dansk 2 blev afholdt.

Hvis muligheden for at afholde prøver i udlandet er til stede, undgås en ventetid på et halvt år, idet der kun afholdes prøver to gange om året.

Det foreslås derfor at indsætte en hjemmel i danskuddannelsesloven for integrationsministeren til at fastsætte regler om afholdelse af prøver i henhold til danskuddannelsesloven i udlandet og om betaling for udgifterne ved afholdelse af prøverne i udlandet eller på Færøerne og i Grønland. Det forudsættes, at merudgifterne ved, at prøven foregår i udlandet eller på Færøerne og i Grønland, afholdes af prøvedeltageren.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 6.

6. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

6.1. Styrkelse af familiesammenførte udlændinges danskindlæring

Forslagene til styrkelse af familiesammenførte udlændinges danskindlæring, jf. afsnit 2, forventes at indebære en adfærdsændring, således at flere selvforsørgende familiesammenførte end hidtil vil gennemføre danskuddannelsen.

Som anført i afsnit 2 viser en stikprøveundersøgelse, som Den Sociale Ankestyrelse har gennemført for Integrationsministeriet i 2004, at 87 pct. af de selvforsørgende, familiesammenførte udlændinge, som kommunerne overtog ansvaret for i 2003, blev henvist til danskundervisning, og at 96 pct. heraf har påbegyndt undervisningen. Dette svarer til, at 84 pct. af de selvforsørgende, familiesammenførte udlændinge påbegynder danskundervisningen. Allerede med de gældende regler er der således et stort antal, som påbegynder danskundervisningen.

Undersøgelsen viser imidlertid samtidig, at efter ca. 1½ år er godt 30 pct. af de udlændinge, der oprindeligt påbegyndte undervisningen, ophørt igen. Godt 20 pct. af disse har afsluttet med en prøve, mens resten er flyttet eller ophørt grundet sygdom, barsel m.v. Undersøgelsen viser ikke, om de udlændinge, der er ophørt uden at afslutte med prøve, påbegynder undervisningen igen.

Hvor stor en adfærdsændring, de foreslåede tiltag vil medføre, er selvsagt vanskeligt at vurdere, men det må forventes, at færre udlændinge vil ophøre med undervisningen efter 1½ år. Lovforslaget skønnes på den baggrund isoleret set at medføre forventede merudgifter på 1,5 mio. kr. i 2005, 4,1 mio. kr. i 2006, 7,4 mio. kr. i 2007 og 8,2 mio. kr. i 2008 på § 18.31.01. Introduktionsprogram og danskundervisning. Det skal bemærkes, at merudgiften er behæftet med en betydelig usikkerhed. De forventede merudgifter i 2005 finan-